

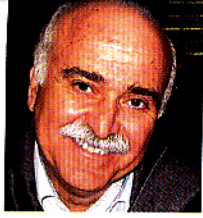
ΤΑ ΝΕΑ

γιορτάζουν

ΧΡΟΝΙΑ

Ιωάννης Παλλήκαρης

Δημήτριος Τρικόπουλος

Χρίστος Παπαδημητρίου

«ΤΑ ΝΕΑ» διακρίνονται για την εθνική τους ευθύνη, για την αγωνία τους για την κοινωνία, για τον ρομαντισμό τους σε εποχές όπως η δική μας

Ιωάννης Παλλήκαρης

Στα μαύρα χρόνια της χούντας, «ΤΑ ΝΕΑ» έγιναν η εφημερίδα που διάβαζε ο αριστερός, ψάχνοντας την ελπίδα – συχνά μια υποψία αντίστασης

Χρίστος Παπαδημητρίου

«Τα Νέα» προέβαλλαν την άποψή μου, καθώς και τις ενδεχόμενες αντίθετες απόψεις, με αντικειμενικότητα και σεβασμό της προσωπικότητας των διαφωνούντων

Δημήτριος Τρικόπουλος

Ιωάννης Παλλήκαρης

Καθηγητής Οφθαλμολογίας στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης - Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Πανεπιστημίου των Ορέων

Οταν η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» ξεκίνησε 80 χρόνια πριν, ήταν η εποχή όπου η είδηση πριν φθάσει στους αναγνώστες ακολουθούσε μια σχετικά μακρά διαδικασία, γεγονός που της επέτρεπε να φιλοτραπιστεί πριν φθάσει στην τελική της μορφή και είχε μεγάλη αξία διότι ήταν σχεδόν αδιαμφισβήτητο γεγονός. Από την εποχή εκείνη οι άνθρωποι των «ΝΕΩΝ» υπηρέτησαν και υπηρετούν με αξιοπρεπή τρόπο τον αναγνώστη, διαμορφώνουν τα κείμενά τους μέσα από μία κατά το δυνατόν αντικειμενική, αλλά και πολύ συχνά φιλοσοφική προσέγγιση.

Σήμερα το περιβάλλον έχει αλλάξει αποφασιστικά. Πρώτον, τα ΜΜΕ είναι αρκετά εμπορευματοποιημένα και συχνά ο βασικός στόχος των ατόμων που ηγούνται των Μέσων Επικοινωνίας είναι η όσο το δυνατόν ανοδική πορεία των κερδών. Δεύτερον, εξαιτίας της αναγκαιότητας για αμεσότητα της πληροφόρησης και για γρήγορη ενημέρωση η δημοσιογραφία έχει μεταλλαχθεί, καθώς η είδηση που μεταδίδεται τις περισσότερες φορές δεν ελέγχεται, θυσιασμένη στον βωμό της άμεσης σύνδεσης, της άμεσης έκθεσης του δημόσιου προσώπου στη δημόσια αρένα, στη δημοκρατικοποίηση εν τέλει των Μέσων. Τρίτον, με την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών η δημοσιογραφία σήμερα έχει αλλάξει, παράλληλα με την αλλαγή της ίδιας της κοινωνίας.

Η μεταμοντέρνα κοινωνία δημιουργεί νέες απαιτήσεις στην παροχή και διάδοση της πληροφορίας, που δυστυχώς κατατρέχουν τη δημοσιογραφία. Παρ' όλα αυτά ακόμη και σήμερα θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς ότι η εφημερίδα είναι ίσως το μοναδικό μέσο που έχει τη δυνατότητα ελέγχου του περιεχομένου των πληροφοριών-ειδήσεων τα οποία μεταδίδει. Και δεν παύει να είναι ένα γραπτό κείμενο, το οποίο εξακολουθεί να διεγείρει τη φαντασία του αναγνώστη.

Μπορεί κανείς να διαβάσει την εφημερίδα όποια ώρα θελήσει, μπορεί επίσης να κρατήσει αποκόμματα των δημοσιευμάτων που τον ενδιαφέρουν, μπορεί παράλληλα να ανατρέξει σε αυτά οποιαδήποτε στιγμή θελήσει. Αποτελεί ένα έντονα διαδραστικό μέσο, καθώς ο αναγνώστης είναι ελεύθερος να αποφασίσει ο ίδιος το όποιο περι-

εχόμενο της εφημερίδας τον ενδιαφέρει, καθώς και τη σειρά με την οποία θα αναγνώσει το εκάστοτε περιεχόμενο.

Η προσωπική μου εκτίμηση για την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», τη δημοκρατική εφημερίδα, όπως συνεχίζουν να τη χαρακτηρίζουν οι φανατικοί αναγνώστες της, την οποία και εγώ διαβάζω καθημερινά, είναι εκτίμηση Εμπιστοσύνης. Στη διάρκεια των 80 χρόνων που κυκλοφορούν, μέσα σε ένα εξαιρετικά ανταγωνιστικό περιβάλλον, αυτό της ηλεκτρονικής ειδησεογραφίας, διακρίνονται για την εθνική τους ευθύνη, για την αγωνία τους για την κοινωνία, για τον ρομαντισμό τους σε εποχές όπως η δική μας, οι οποίες είναι εξαιρετικά ακατάλληλες για τις αξίες που δίνουν τον ορισμό του Ανθρώπου.

Χρίστος Χ. Παπαδημητρίου

Καθηγητής Πληροφορικής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλεϊ

ΤΑ ΝΕΑ» τα πρωτογνώρισα ως παιδί, όταν ήταν ακόμα στα τριάντα τους στις αρχές της δεκαετίας του 1960. Η εφημερίδα εξέφραζε τότε τη δίψα της χώρας για ένα τέρμα στα επινίκια του Εμφυλίου, για δημοκρατία και ανεξαρτησία. Κι άλλες εφημερίδες είχαν παρόμοια στάση, πουθενά όμως η φωνή αυτή δεν ήταν τόσο ευφράδης και αποτελεσματική και τόσο κεφαλή, όσο στην πρώτη σελίδα των «ΝΕΩΝ»: με τη γελοιογραφία του Φωκίωνα Δημητριάδη πάνω δεξιά και το χρονογράφημα του Δημήτρη Ψαθά κάτω αριστερά. Και δίπλα, το ιστορικό του Ρώτα. Αργότερα, στα μαύρα χρόνια της χούντας, «ΤΑ ΝΕΑ» έγιναν η εφημερίδα που διάβαζε ο αριστερός, ψάχνοντας την ελπίδα – συχνά μια υποψία αντίστασης – μέσα από έναν κώδικα παράξενο, που έπαιζε κρυφτούλι με τη λογοκρισία.

Τι έγινε μετά, το ξέρουμε όλοι. Ας μη χαλάσουμε το πάρτι γενεθλίων με λεπτομέρειες και αναλύσεις. Η ευχή «να τα εκατοστήσετε» ηχεί σήμερα υπεραυσούδη μαζί και άδεια, κι αυτό για δύο λόγους: ο ένας λόγος είναι ζοφερός και ο άλλος λαμπερός. Από τη μια, πώς να κάνεις όνειρα εικοσαετίας σε μια χώρα κατεστραμμένη, σ' έναν τόπο που τριάντα χρόνια λεπλατήθηκε, εξαπατήθηκε, ρημάχτηκε από κυβερνήσεις ανάξιες, καθολικά φαύλες, έντεχνα φυγόδικες – που βέβαια είχαν ως ανεκτίμητους απολογητές και νομιμοποιητές τους τα Μέσα, ανάμεσα τους «ΤΑ ΝΕΑ»;

Ο δεύτερος λόγος είναι πολύ πιο αι-